

Αιώνια η μνήμη όσων αγωνίστηκαν για την Πίστη και την Πατρίδα.

Άξιον εστί το έπος του 1940-1941.

Άξιον εστί το αγωνιστικό και πατριωτικό φρόνημα του Ορθόδοξου λαού μας.

Άξιον εστί η ρωμαλέα ψυχή του άγνωστου

στρατιώτη, του απλού, του ανώνυμου, του καθημερινού Έλληνα, -όλων μας- που ξέρει μέσα από την καθημερινή μετριότητα και τις στάχτες να ξαφνιάζει, να εκπλήσσει και να μεγαλουργεί σ' όλα τα επίπεδα της ζωής και της ιστορίας του.

Αρχιμανδρίτης, Νικάνωρ Καραγιάννης,

Το καμίνι του πόνου, των δοκιμασιών και των θλίψεων

Οι θλίψεις, οι δοκιμασίες και τα βάσανα είναι τα μέσα που χρησιμοποιεί ο Θεός για να ωριμάσει ο άνθρωπος. Όλα τα οδυνηρά που επιτρέπει στη ζωή μας ο Θεός είναι φάρμακα που θεραπεύουν την ασθενούσα φύση του ανθρώπου. Το καμίνι του πόνου, των δοκιμασιών και των θλίψεων είναι το εργαστήριο όπου ο Θεός καταργάζεται την τελειοποίηση του χριστιανού. Αν το ψωμί που μπαίνει στο φούρνο είχε φωνή, θα διαμαρτυρόταν και θα έλεγε πως δεν αντέχει τη φωτιά του φούρνου. Όμως αυτό το ψήσιμο είναι που κάνει το ψωμί κατάλληλο για βρώση. Αν δεν έμπαινε στο

φούρνο θα γέμιζε σκουλήκια, θα ήταν άχρηστο. Τα φρούτα πάνω στα δέντρα, που τα ψήνει ο καλοκαιρινός ήλιος, αν είχαν στόμα θα διαμαρτυρόνταν και θα έλεγαν πως δεν αντέχουν άλλο τις καυτερές ακτίνες του ήλιου. Με την ακτινοβολία, όμως, που δέχονται από τον ήλιο ωριμάζουν, αποκτούν άρωμα, χρώμα, γεύση και ουσία. Διαφορετικά θα ήταν άγευστα, ανούσια και άχρηστα.

Κατά ανάλογο τρόπο στο καμίνι του πόνου ο άνθρωπος αποκτά ωριμότητα, ουσία, περιεχόμενο. Καδαιρείται από πάθη, ταπεινώνεται, μαθαίνει να συμπάσχει, αποκτά γνησιότητα και αυθεντικότητα. Όπως ακριβώς συμβαίνει με το χρυσάφι. Μετά που θα δοκιμαστεί και καθαρωθεί στο χωνευτήρι, τότε αποβαίνει το πιο πολύτιμο μέταλλο.

Όσο πληθαίνουν οι δοκιμασίες, όσο κτυπιέται η ψυχή στο αμόνι του πόνου, τόσο εύθετη γίνεται για την βασιλεία των ουρανών και με ευφρόσυνο δειλινό χαμόγελο αναμένει το ολόλαμπρο πρωινό της Αναστάσεως που ορδρίζει πίσω από κάθε σταυρό. Μην ξεχνούμε ότι και η Παναγία μας στην επίγεια ζωή της δοκίμασε το πιο πικρό ποτήρι, όπως ακριβώς της το προφήτησε ο δίκαιος Συμεών, όταν δέχτηκε στην αγκαλιά του τον τεσσαρακονδήμερο Χριστό. Προορώντας ο Προφήτης την Σταύρωση του Υιού και Θεού της, προανήγγειλε στην Παναγία ότι δίστομη ρομφαία θα ξεσχίσει τη μητρική της καρδιά. Αυτή η δίστομη ρομφαία που δοκίμασε η Παναγία μας, επέτρεψε ο Θεός και πολλοί Άγιοι Του να την δοκιμάσουν. Γιατί η ρομφαία και ο σταυρός, ο πόνος και η οδύνη, είναι δώρα του Θεού προς τους εκλεκτούς του.

π.Ευέλδωντος Χαραλάμπους

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Μηνιαία Έκδοση του Ιερού ενοριακού Ναού
Αγίου Νικολάου του Νέου Θηβών

Τηλ. & fax 2262024282

www.INAgiouNikolaouTouNeou.gr • E-mail: osiomnikolaos@gmail.com

ΕΤΟΣ ΙΒ' • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2013 • ΑΡΙΘΜ. ΤΕΤΧΟΥΣ ΙΙ2

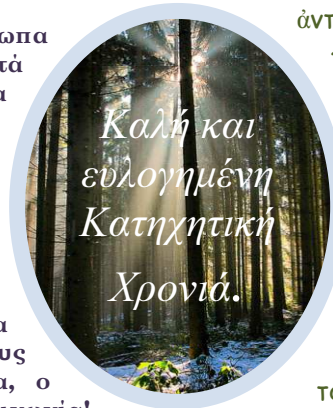
Όλες του κόσμου οι Κυριακές λάμπουν στο πρόσωπό σου!

Κυριακή, κοντή γιορτή! Η Κυριακή είναι Εκκλησία εορτάζουσα και λειτουργημένη μέρα, είναι γεύση από την μεταλαβιά στο μετανοημένο στόμα του διαρκώς μετανοούντος χριστιανού. Είναι ανάβαση ψυχής σε ακατάληπτους χώρους, που οι κοσμικοί δυστηχώς, δεν μπορούν, να εννοήσουν. Ευφραίνεται η ψυχή, γιατί η Θεία Λειτουργία είναι αναστάσιμη έξοδος στον ουράνιο Παράδεισο. Οι φιλακόλουθοι γνωρίζουν την μοναδικότητά της κι οι αποστατούντες γεύονται την νοσηρή μοναξιά της ημέρας.

Κάποιος γέροντας έλεγε: Προσέξτε τα πρόσωπα των ανθρώπων, που συνειδητά εκκλησιάζονται κάθε Κυριακή, λάμπουν τα προσώπα τους, γιατί κουβάλανε μέσα τους όλες τις λειτουργίες, γιατί κουβάλανε μέσα τον Χριστό, που πήραν από την ιερή λαβίδα.... Κι η λειτουργία είναι ορθοσταθήσα προσευχή για τον πιστό, οι

προσευχές εξάλλου, δεν γίνονται απ' τις καρέκλες. Η παράδοση της Ορθοδόξου Εκκλησίας θέλει τον χριστιανό, να θυσιάζει ευμενώς λίγη κούραση για τον Πατέρα του. Ρωτούσαν κάποτε, τον Γέροντα Ιερώνυμο της Αίγυπας: Κάθε πότε να κοινωνούμε; Και τους απαντούσε...Εσείς, κάθε, πότε τρώτε; Έτσι κι η Θεία Κοινωνία, ο αθεράπευτα εραστής της αγάπης του Νυμφίου ...πεινάει, την Θεία Κοινωνία! Και συναισθανόμενος την πληρότητα του Αγίου Πνεύματος στην εφάρμητη ψυχή του, εννοεί την Κυριακή, ως ένα μικρό, ταπεινό και υπερβατικό Παράδεισο!

Οι άνθρωποι που δέν κάνουν υπομονή...

Στή σημερινή κοινωνία τής ανισότητας και τής πενίας έχουν πολύ αύξηθει οι γογγυστές, οι άνθρωποι εκείνοι που δέν κάνουν υπομονή, δέν δείχνουν αγάπη, αλλά στεναίνουν και παραπονούνται κατά των άλλων. Τά παιδιά παραπονούνται κατά των γονέων τους που δέν τους παρέχουν όλα τά αγαθά νά ζήσουν ευτυχισμένα, έστω κι αν οι ταλαίπωροι γονείς μέρα και νύχτα κοπιάζουν γι' αυτά. Οι μαθητές γογγύζουν κατά των καθηγητών τους, οι εργαζόμενοι κατά των εργοδοτών τους, οι πολίτες κατά του κράτους, οι πιστοί κατά τής Έκκλησίας, οι άνθρωποι κατά του Θεού. Δέν έχουν τή δύναμη νά αντιμετωπίσουν τό πρόβλημα που προκύπτει. Ζητούν περισσότερα από όσα προσφέρουν και αξίζουν. Χάνουν τό θάρρος τους και περιπίπτουν στην μεμψιμοιρία και τήν καταλαλιά.

Παλαιά ανθρώπινη ασθένεια ο γογγυσμός. Ο γογγυσμός αφαιρεί τήν αγάπη και δέν διορθώνει τό κακό. Μερικές φορές τό παράπονο ίσως είναι δικαιολογημένο. Τό παράπονο όμως μαζί μέ τήν κακία είναι άδικαιολόγητο. Έμεις ως χριστιανοί πρέπει νά υπομένουμε και νά αναθέτουμε τήν έλπίδα μας στό Θεό. Συγχρόνως νά ένεργοϋμε νόμιμα και ήθικά, ώστε νά επέλθει διόρθωση του σφάλματος. Στήν Έκκλησία μας πρέπει νά έχει εφαρμογή τό σύνθημα "όλοι γιά τόν ένα και ο ένας γιά όλους".

Μέ τίς σκέψεις αυτές άσφαλώς δέν συμφωνούν όσοι ταλαιπωρούνται σήμερα από τά οικονομικά μέτρα που λαμβάνονται, τά όποια είναι έξουθενωτικά. Μέ τόν γογγυσμό όμως δέν διορθώνεται ή κατάσταση. Μόνο μέ τήν ψυχραιμη σκέψη, τίς καλές αποφάσεις, τήν συστηματική εργασία και τόν συντονισμό των δυνάμεων μπορεί νά ύπάρξει άνατροπή τής δεινής περιστάσεως. Η γκρίνια είναι μεγάλο κακό. Αυτή διαλύει οικογένειες, φιλίες, συνεργασίες και όλόκληρες κοινωνίες. Είναι ώρα νά σταματήσουμε τήν γκρίνια και νά συνεργασθοϋμε άδελφικά γιά νά πάμε μπροστά ως κράτος, ως κοινωνία και ως Έκκλησία.

Του Μητροπολίτη Ξθιώτιδος Νικολάου

«...Στά χρόνια μας, πρέπει νά μην τό ξεχνάμε, τό ζήτημα δέν είναι πια αν θα γράφουμε καθαρεύουσα ή δημοτική. Τό τραγικό ζήτημα είναι αν θα γράφουμε, ή όχι, ελληνικά».

Γ. Σεφέρης

ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

@ ΚΤΡΙΑΚΗ 27/10/13 8.00 μ.μ- 12.30 ν.

ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΡΙΑ
ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΒΟΡΤΗ.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΑ
ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΚΑΤΑΚΤΟΙΤΩΝ-Η ΠΑΝΑΓΙΑ Η
ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

@ ΣΑΒΒΑΤΟ 2/11/13 5.00.μ.μ.: Υποδοχή Θαυματουργού Εικόνας της Παναγίας
της Μυρτιδιωτίσσης- Μέγας Εσπερινός.

@ΚΤΡΙΑΚΗ 3/3/13 7.00 π.μ-10.30 π.μ : Όρθρος-Θ.Λειτουργία -Δοξολογία

5.00 μ.μ Παράκλησις και αναχώρησις Ι.Εικόνας.

